

Tečaj
II.

DOLGOČASEN LIST

za
lahone, nemškutarje, magjarone
i druge nerodne ljudi.

14.
Število

Strela udri iz višine, izdajalca domovine!

Juri s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Juri s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglašiti se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Posamezne številke se dobe v vsih tabakarnah po 10 soldov.

Prihodnja številka izide 8. avgusta.

Vabilo na naročbo!

Ker smo na koncu prvega poluleття, vabimo torej vse gospode naročnike in tudi one prijatelje, kateri niso bili povabljeni, a še niso naročnino poslali, da je zadnji čas, da poravnajo svoj dolg. Zajedno pa vabimo ostale gospode, da se blagovole naročiti za drugo poluleття. Prosimo vse gg. naročnike, kateri niso št. 14. prejeli, ker smo vsem tistim, ki niso naročnino poravnali list vstavili, da nam blagovolijo pismeno poročiti, kdaj mislijo zaostalo plačati ter tako list še na dalje prejemati.

Ured. in uprav. „Jurja“.

JURJEGRAMI

SL. BISTRICA. Ker se je bati, da ne bi naši nemčurji zbesnili, radi propada pri volitvah in glede na to, da letajo ko besni na *Polskavo*, na *Pohorje* in na *Crešnovce*, sklenolo je slovensko društvo, da naroči iz Norimberga torbice, katere bodo morali vsi nemčurji, v tacih prilikah, nositi.

KONJICE. Slovenci so pri srenjskih volitvah nemčurje tako pritiskali in varali ter očito goljufali, da je le gosp. sivolasi Leitner bil poštenjak; pod njegovem vodstvom so zobali Slovenci nemčurska pooblastila, da je zmagala slovenska reč.

IZ KOROŠKEGA. Pasji dnevi uplivajo hudo na butice naših koroških nemčurjev. Pravijo, da se je ta kužna bolezen celo v Tržič zanesla ter žuga na Kranjskem epidemična postati. Pa kakor se nam iz gotovega vira *jurjavlja* imajo Kranjci nek poseben domač lek; zato se pa ni bati okuženja.

MADRID, 19. julija 1885. Odkar je tukajšnjemu vladnemu fiziku dr. M. Chivorabab-u navetoval č. g. Bl. Nodam nekdanji c. kr. vojaški kaplan v avstrijski armadi, sedaj župnik v Sappmeš-u, da naj se v istej vasi na placu pri cerkvi 7 reči samo sedem zdravju škodljivih gnojnikov izčisti in zasuje — je tukajšnja kužna bolezen „kolera“ popolnem potihnila, za tako izreden nasvet je tukajšnja vlada na prizadevanje omenjenega dr. M. Chivorabab-a izumitelja do sedaj nepresežljivega sredstva proti koleri obdarovala z redom *črešnjevih kostij* z dekoracijo *polževih slin*, uprav tako ga je počastil tukajšnji zdravstveni svet, ko ga je imenoval ednoglasno častnim udom. Vse prebivalstvo silno veselo; več mest ga je že imenovalo svojim častnim članom.

SLOVANSKI ZASTAVI

1
Kviško dvigaj se zastava
Slave in razvij ponosno,
Ti zaščit si nam in slava
Venčaj ti nas zmagonosno!
Brate vodi nas Slovane,
Spremljaj ti nas v sveti boj,
Vnemaj sine krvi ene,
Vražji ti zatri nam roj!

2
Čisto imaš bojo belo,
Znak ljubavi domovine,
Vcelokupno nas krdelo
Združi Slovenije sine!
Domovino kdor izdaja,
Boje tvoje vreden ni,
Hujši je od tigra, zmaja,
Črt naj njega pogubi!

3
Boja modra tvoja jasna
Naj Slovane bi združila,
Da bo Slave zemlja krasna
Kakor solnce se svetila.
Sloge naj bi nam prinesla,
Mirne in vesele dni, —
Strla vse nesloge vesla, —
Vreme naj se razvedri!

4
Boja brabra ti rudeča
Zmaga vse naj ljute boje,
Moč Slovenov najsloveča,
Čuva vse ozemlje svoje!
Krv naj čuvar bo slovenska
Čuvar narod slaven bo;
Zemlja sveta velikanska
Naj razevita se krasno!

5
Kviško dvigaj se zastava
Slave in razvij ponosno!
Ti zaščit si nam in slava,
Venčaj ti nas zmagonosno!
Brate vodi nas Slovane,
Spremljaj ti nas v sveti boj,
Vnemaj sine krvi ene,
Vražji ti zatri nam roj!

P.

Pred sodnijo

Sodnik: Dokazano je, da si pokral pri Škrabcu kar so imeli; jaz bi rad znal, kako si notri prišel?

Tat: Gospod sodnik, to vam pa lahko takoj pokažem pri belem dnevu, le pustite me, da grem!

Celjskemu oštirju, ki je Slovence psoval

Tedaj tud' ti oj „Brutus“ stari,
Tedaj tud' ti kamelejon
Pobral si v judovski košari,
Svoj star pokvečen bombardón!
Da boš iz njega „viže“ kvakal,
Nemčurske spake brez vestí,
Da boš za Glančnikom korakal,
Režaje kazal nam pestí. —

Solobarda ti neslana,
Ti jelenček šestorog!
Ti jegulja dobro znana
Zmuzni nam se izpod nog!

Misliš, da ti kdo verjel je,
Ko si hlinil se nam vsem!
Ti si davno imel povelje
Rakuša, to dobro vem!

Ti si kukavica nora
To zapiš' si za uhó!
Saj imaš dosti tam prostora,
Zmanjkalo ti ga ne bo!

Zdaj slovenskega denarja
Grešna duša davno sit,
Na telesu oratarja
Grd postal si parasit!

„Timeo“ bi ti povedal
„Ferentes dona Danaos“,
Ker hinavsko si nas gledal,
K nam utikal dolgi nos.

Sram te bodi stara baba,
Ti papiga — krivokljun!
Da se vklanjaš žezlu *Šcaba*,
Kuna kunska kunskih kun!

Vinskimol.

Spomin za kastavske tabelarce

Tabelarci, Irredenti,
Izdajalci! Na . . . . .
Sad' ste plačo že dobili,
V zapor vas bodo poskrili. —
Z lahoni ste držali
Bece ste od njih jemali,
Prodat ste hot'li narod vaš
Da, oslepar'li so vas, baš.
V luknji sada premišlujte,
Neumnost vašo omilujte;
Drugi pot pa raj' mirujte,
Sé zida tablice ne sujte!

Miče Godrnjal

Juri. ti si tič — se ve da brez perutnic. Pravijo ljudje, da te vidijo pogostoma frčati po zraku. Kam da greš, to uže pozneje poveš in na drobno popišeš. Večinoma pa menda zahajaš v take kraje, kder veš, da bode kaj za-te in za tvojo dobro pükšo. — Veš Juri, da včasih prav dobro zadeneš. Le škoda, da ne moreš biti povsod s tvojo železno düšo. No, pa to tebi nič ne škoduje, saj imaš raztresenih po deželi polno malih Jurčkov, ki ti vse sporoče, kar se po svetu godi. — Godi se, godi, tako da bi se ne!

V Trebčah — nekde blizo Rima bi morala biti ta vas, ker tamošnji glavar, o katerem bodemo govorili, je „kaldo Taljan de Monflakul.“ —

Tam v Trebčah tedaj, kder je glavar „ta plesnjev cikorjaš“, slišijo se včasih prav fine reči in vredne, da se rešijo pozabljenosti. O kom se neki slišijo té reči? O samem trebanskem glavarju; — vsaj on misli, da bode vedno v Trebčah stoloval in vse druge „makake in povere kanje“ spoikal tje, kakor bi rekel on, k Nabergoju.

Prav po ceni (ker niste predragi) glavar! Zapomnite si enkrat za vselej in vcepite si v tisto büčo polno gnjile cikorje, da je več vreden mezinec g. Nabergoja, kakor cel Vi, kedar ste v najlepšem fraku in cilindronu! Ste kapišjerov?? — Pa pustimo to, ki je uže tako znano vsakemu pametnemu človeku. (Se ve da, po tem takem Vam ne more biti znano).

Preidimo k drugemu predmetu, ki je tudi vreden, da se raznese daleč okrog, od ust do ust. Juri! vstrelj s tvojo pükšo in zakriči: posluš!!!

Da, da! le poslušajte vi zvesti čitatelji Jurja in vsi mladi Jurčki, kaj se lepega sliši tam v Trebčah!

Ali veste kdo so krivi proroki? Vi mislite, da veste, a v resnici ne veste. Revček, ste še! Zato slušajte, kaj je pridigal mej drugim „prav po ceni glavar trebanski“, 12. julija t. l. „Mej krive proroke, preljudi Kristjani, treba je šteti tudi nekatere učitelje“. S tem ste si dali predragi Korjolan, pardon! cikorjan prav gorko po Vašej glavi, da se Vam ne bodo več lasje tako strašno ježili. — Rekli ste, da treba šteti med krive proroke „nekateri učitelje Prav, dobro!! Vedite pa, da ste tuvi Vi „učitelj“ ljudstva. Med tiste „nekateri“ učitelje spadate v prvej vrsti gotovo le Vi, ker, kar poznamo čast. duhovnov in učiteljev, nobeden za Boga si ne zasluži tega lepega imena. Vsi Vam radi pripustè ta naslov, ker ste ga v resnici vreden. Slušajte! Nekateri vaščani, ki so bili pri službi božjej in Vas zvesto poslušali, pravili so mi: „Ma prov de je an kriv prerok, sej ne zna družga, ku se hval't, kregat in dajat kacote; če ne zdej več, pej anbot, de jeh je dajov; sej se zmeròm s tem hvale in taku se. U cjerkve pej prid'ga prute našem gaspudom učenikom. Mare be mučov karo uan in taku be.“

Gospodine, ti ljudje so pametno govorili, veste!

Ker sem pa poprej dokazal, da ste imenovali sami sebe krivega preroka, ker tisti „nekateri“ učitelj ste le Vi, naj mi bode dovoljeno opravičiti Vas in pohvaliti radi Vaše lepe lastnosti — ponižnosti. Da, ponižni pa ste! če ne plus, pa minus. Zato ste skoraj nehotè in sramežljivo (če ne nepremišljeno) rekli, da ste Vi kriv prerok, saj tisti „nekateri“ ni nobeden drugi, kakor Vi; to sem uže prej dokazal. Čast in hvale naj Vam bode, da ste sami sebe teptali, poniževali, druge pa hoteli povikšati. To je lepa kristjanska lastnost. — Še na drugi način se lahko dokaže Vaša ponižnost. Kar je ljudi z Vami občevalo, vsak mi bode pritrdil, da se niste Vi še nikdar povzdigovali nad druge,

Nobenemu niste še rekli: „A, tiste je an uaso, kaj bo uan;“ ali: „Lei la že un makako;“ ali: „Se nol taževa ge molavo un frako de kacoti“*) itd. —

Zapomnite si gospod **Pacor**, kar Vam sedaj povem!

Nekde v zapuščenem kraju, kopal je nekdo jamo, da zagrebe svoje padle vojne tovariše. Ko skoplje jamo, naloži si prvega, da ga ponese in zagrebe. Ali glej čudo! Ravno na robu jame se tovariš prebudi, ker ni bil v resnici mrtev in zakriči. Nosilec se prestraši; breme mu pade z rame takraj jame, on pa — štrbunk notri, kder prevelicega str hu zdahne. Skopal je tedaj sam sebi jamo, kaj ne? Taka se bode Vam godila. Padli tovariši so tisti, katere Vi obrekujete. Ko pa ti zvedó, — zakričijo; — Vi **Pacar** se ustrašite in padete v — jamo obrekovanja — obrekovan in zasmehovan. Tako treba razlagati, a! Kaj se Vam zdi??

Le to mi je še opomniti, da tisti, ki je kopal jamo za svoje tovariše, storil je lepo, hvalevredno in kristjansko delo; a Vi?? — Bašta!

BOLHA

Čeprav se ta žival zlo išče; vendar je naj sitnejša doživka in le o človeške krvi živi.

Bolha je barve rujave, podolgasta, — ona je krepka, kajti v najhujej zimi jo najdemo v srajci. Večidelj ljubi gorke in obraščene kraje, hrapavo ozračje se jej ne prilega, in je zato tudi najpogostejše vjeta.

Nek modrijan, ki iz Trsta v Kino popotuje, pripoveduje, da so bolhe na cesarskem dvoru v Pekingju se zlatimi podkovami podkovane. V oblasti jih ima višji mandarin, kateri jih, ako so le presitne in neprestane, kaznuje, da jim za več dni v kazen stavi zlate torbice na rivec. Take bolhe se po tem spokore in slušajo celo na komando, ko postanejo gladne in nemajo več one telovadne moči v skoku in gibanju.

Bolha svoje žrtve v skoku napada, in te neusmiljeno ogrize. — Jako nevarna je bolha, če nam jo kdo v uho dene, tukaj neizrečeno težavno gloda in ne dá počivati po noči.

V kvartanju pri taroku jej dajo igralci častno ime *Pugat*, ter ima ta žival neverjetno pripravnost, ker pobije celo kralje in gorince. —

Za gospé je pa bolha posebna sladčica — še prej ko jo vjamejo — hitro prste obližejo.

Silno srčna je bolha v škornju, odtod se ne umakne, dokler jo ne potegnemo z usnja.

Smrt bolhe je častna; kadar neha živeti, zasliši se pok, večji ali manji — kar se priglodi naravno po njenej veljavi in debelosti.

Posnemanja vredna okrožnica

Ravnokar došla je ljudskim učiteljem goriškega glavarstva okrožnica, katera strogo ukazuje vsem učiteljem tega okrožja osnovati društvo, katero bode skupno romalo na **Velehrad** počastiti grob **sv. Metoda**. Vsak učitelj, kateri bi se proti temu romanju vstavljal, dejan bo v disciplinarno preiskavo. Tudi je vsak učitelj povabljen v **8. dne** sporočiti slav. c. k. okraj. šol. sv. v Gorici, ali ima prihranjen vsaj en **petdesetak** za potnino v slučaju pa, kdor bi ne imel prihranjene omenjene vsote dobi *nakaznico* za to iz šolskega zaloga, in to ne le radi tega, da se učitelji na potovanju naučijo praktične geografije ker ni pri razlaganju v šoli prav nič potrebna in v šolah so tako geografične table, ampak radi tega, da si tam na **Velehradu** podajo v skupno vzajemnost roke z severnimi brati Čehi. Da bi bila tam kaka nalezljiva bolezen, *mačuh* — ruske kože itd. kakor trdi Velehraški župnik *Vykydal*, ni nič resnice, kar to svedoči slavno c. k. okrajno glavarstvo v Gorici.

DOPISA

Iz Koroškega. Vam znani velikaš N. Rassinger liberallec v Rikarjovasi se vsak dan vozi v Podklošter kvartat. Tudi minoli teden se je peljal, nazaj gredočemu se mu je v Podkloštru en črni Maček v kočijo skrtil pod koc. Čeprav govori, da se nobenega zlodeja ne boji vendar se je tako prestrašil ko ga je, med potjo začel Maček po nogah praskat in je mislil, da ga ima uže hudič v svojej oblasti. Vpije na kočijaža, ker pa ta ni slišal, skoči kar v diru dol s kočije in si nekoliko kože na obrazu oddrgne in zbeži nazaj v Podklošter. Izbal se je Mačka, da ne bi mu pameti zmečkal.

*) Anca i masealoni e i fachini i fa lo stesso per le strade de Trieste. Zorzeto col schiopo.

Iz tržaške okolice dné, 3. julija. „Poldo M. de Lovrana dator de fizolofija.“

Koša diži Poldo? Luj diži:

Če ga mi divento dipatata, far tiramento zo di duti kompanie (kon batočo) di kompanil, per far kononi e dopo žbaramento di kvej sčavi, ke nogà dar voto per mia pele. —

Šul kompanil vol mi far pikar duti kvej de Edinost, e kvej ke vendo klobasice e šul kalamito kvel Juri špuca di bon ador. —

Di dute čeže mi far kaže per malatar, ke andar kontro papa Lejon, parkè kvešto, kon duti preti ga mi šempri rabjo in cima di mijo kor baštardo.

Mi ga kacar via duti preti e manještri di taritorija, ke tenjir kuši forti kon Nabergoj; in škola no para più šolo lingva dolce (italijanski jezik) kome kvela di manzo o vako; mi far šanjar a manještri di školi anka Koneže e Barabo e altro lingve di kvej omimi e omine, kaga muže negro kome panjata. —

Mi ga far pagar una multa a duti muši e šue šanjore di Servola, ke portar *biga* a Terješti, parkè anka kvešti eigo šempri la šuva kanconada i . . . a . . . e koši vanti, di grando lagrija dopo kaga fato falamento la fabrika di cakorja. —

A kvej di Bazovica ga far un dopjo bolado patacion, parkè ga bevo vin di *Verzola* e *Kapuco* a konto di mio nomi.

I vilaji di Šan Jovani, Rojan, Škorkola, Greta e anka Barkola far mi un bombradamento di louterna, ke bružo duto kome Ongleže la catà de Ajto: Lešandrija. —

A duti valani di Opèino, ka porta ankóra le brage a la kompana fino zanočo, far mi žlongamento per panatenca, ke kuši beko più forti pulizi: duti Štrukelo di la vacin, po ga vol far manjo di porko senca fermajo. Anka a Prošeke e Kontavel že jente, ke mi no pijaži; kvesti beštjo ga anka fa voto kontro P. Koraboldin. —

E po anka kvej šašini di Šanta Kroži ga mi rovina šaj per šempri. Mi ga manda la šu mija jente, per far voler ben anka mi, ma če no škampa *Bokalič* e altro ga manda Križani anka a kvešti bala de kaanon dentro kontrabas. —

Moštra di sčavarija senca mor (ljubezen) per P. bandona. — Povero P. žmantagà (pozabljen) anka di duti petešero e altri patentadi bragajoni. —

Dopo kaga fa ami kvel sčavi de taratorjo kuši granda vragonja, ga peršo anka duto mio patito a devi onji jorno čor in kofè kvatro parejoni di abasinejo, per manjar kon patito makaroni de Nafoli kundidi kon batiro da Malàn. —

Dopo ka no rešta mi dipatata, ga fa šempri šangvi kotivo; per kvešto no pol dormi, ke moršigo šempri kuši šaj kvel beštjo korabaldin (ker je rudeča), ke še čama čimežo. —

Povari mijo šoldi, ka že andadi fanir kuši malamento a štomego paložo di kvel Krošalini. — Bašta, kvel kaga fato koda a čerežo ga paga ben duto, kvando ke andar mi per dipatata a Klavžet.*)

Dešo štar kva dašparà komi kanj ribjožo. Ma, no fa njenti . . . dešo devi pjanzo . . . Kaštajuc.

VINSKIMOLE!

(A là Kortum.)

Dobilo nedavno Celjsko je hujskače
Po Tebi nekoliko oprane hlače;
Morda, bilo mnogo boljše,
Ljubi, dragi Vinskimole!
Če bi Tvoj poem v nemščini bil zložen
Ker tak' hujskač slovensčine ni zmožen.

Ti bi rekel:

Unendlich wäre das Vergnügen,
Thäten Sie sich damit begnügen,
Etwa „Vernünftiges“ zu schreiben,
Oder gar „ein Advokat“ z' bleiben.

Vidiš! to 'melo bi efekt,
Hujskač pred Tabo pa respekt.

Razstava kamenja in lesa

Znamenita vas Žir v zadnjem kotu poljanske doline, stopila je med moderne naprave. Ker je v Antverpnu svetovna razstava, napravila je vas Žir vaško razstavo, namreč: kamenje in les za zidanje farovža je postavljeno vsem na ogled.

Juri je ogledal to razstavo, pa veste kako se je o tej izrekel?

Tu je na ogled postavljena *lenoba*.

*) V Klavžetu, pravijo stari, da izganjajo hudiče. Juri.

Na trgu

Ivanka: Pridi les, Tonca! toliko časa te uže nisem videla; povej mi no, kako ti kaj gre in kaj je s tvojim ljubčekom, ali se še štēmata, ali sta se skregala?

Tonca: Oh — globoko zdihne ter jej začne pripovedovati, kako je šla nje ljubezen po vodi. Veš Tonca! reče dalje, moj Jože se je zatelebal v neko lahonko. Oh! jaz mu tega ne odpustim; tam kamor on dela, nosila je svojemu očetu ta sedanja njegova ljuba, jest. Jože je začel ž njo govoriti, in vjela ga je, pa še kako! da se je prav boji, veš? Tako ga ima pod komando. Če gre ž njo na sprehod, mora vedno le v njo gledati. Bog ne prizadeni, da bi se za katero drugo ozrl, pri tej priči bi ga ozmirjala in v „maloro“ poslala. Prav se mu godi! reče Ivanka. Veš nekaj si pa ti sama kriva, da se ti je izneveril, zakaj si pa tako mrzla in pusta? Lahonka je živa ko iskra in zna na srce govoriti.

Tonca: Nič ne de! imam uže družega fanta, ta je pa „zotlar“ veš, ima dober zaslužek in pravi, da me bo vzel.

Ivanka: Kakšen pa je tvoj novi ljubimec, popiši mi ga nekoliko, nó! ker jaz poznam vse sedlarje?

Tonca: Veš, moj je blondin precej velik, tenak, res, da nekoliko teško hodi, pa vse to nič ne de.

Ivanka: Oj — jej — jej — jojmenasta, zdaj smo pa uže skupaj; tisto koleho imaš ti, ki je dolgo, da bi lahko zvezde obiralo; nerodno pa tako, da kadar ono stopi vse na okolo podere. Joj! joj! jaz ti gratuliram, da imaš takega ljubega. Gotova bodi, tega ti ne bo nobena prevzela, le veruj mi! To „telegrafenštango“, ki je dolga, da še v vsako vežo ne more — ha, ha, ha — to je tvoja sreča, le drži se je! Ta te bo pa vzel ta! to bo par? kakor otrok poleg matere. Ti mu komaj do pasa segneš.

Tonca: Če si prav moja loncmanka, pa sem vendar na te jezna. Nič kot fovšarija je, ako ima dekle poštenega fanta; vse ste fovš, vidiš, meni pa še mari ni za tvojega lisca.

Imej ga, če je za te — je tudi za me! Kaj bi me nek tako ob dobro voljo spravljal? Veš, nekaj ti pa vendar povem: tvoj lisec je res brdek fant? pa kaj vse pomaga, ker nema le tebe; on jih ima na prste: kaj se pravi po 5 na vsak prst?

Ivanka: Molči, molči, kaj misliš, če ima druge, pa ima vendar mene najrajši; naj jih ima, jaz sem pa še ponosna, da ga druge rade imajo.

Tonca: Ti se le tolažiš, pa da bi toliko znala o njem, ko jih jaz vem, potem bi ti pa upadlo srce do njega. V štacuni, kder je — ve vsako po imenu klicati, ter prideva tako sladka imena vsakej, da so kar neumne za njim. Pušelčkov ima vedno polno pripravljenih, katere pridno deli z besedami: Kókola, srček, zlata gnadabožja, biserček, in kaj še vse za ena imena; da zna toliko mora črne bukve imeti! Pa vsakej kaj na uho pošepeta, roko pa tako zna nježno stisniti, da je še meni vse po životu zamrgolelo. Ob nedeljah pa, ko ti ne moreš ven iti, plazi se tvoj lisec po oglih in čaka zdaj to zdaj uno, da gresta na sprehod in v gostilno; ti si pa doma in misliš, Bog zna, kako je poštenjak, mej tem je pa uže vsem ostal tisti tvoj sladkač.

Ivanka: Veš kaj? čisto ne potrebno je bilo mene uznemirjati s takimi kvantami. Jaz grem danes nad lisca in mu jih bom povedala, kar mu jih gre; če hoče biti pošten je prav!

ako ne, naj gre, saj imam jaz lepšega in boljšega „fanta“ sina od gospodarja, kateri mi pa tudi kaj da, vedno me praša, kaj želim?

Tonca: Jaz bom pa mogla oditi, da me ne bo gospodinja kregala, kajti kadar me dolgo ni in, če izve, da sem na trgu z kakšnim govorila, precej me vpraša: Nó, povedi mi, koliko si jih pa danes izpovedala? Ali ni zlodej babji? kaj je bila pa ona? Kelnarica, potem jo je gospod pobasal, ki je prsmojen bil; kdo bo nek poslušal tako sitno babo? Jaz grem proč, in si poiščem boljšo službo! Nečem, da bi me ena takih „sekirala“! Adio! Bon žorno Ivanka! Na svidenje!

Na c. k. glavnej pošti v Trstu

Mihec prinese poštno povzetnico ter jo predloži uradniku, da mu jo izplača. Pisana je bila slovensko in se je glasila na šest goldinarjev. Uradnik bere. Vidi, da je slovenska, skrčijo se mu irredentarske šobe, kri Palajčevih potomcev je zavrela (kri čista italijanska, kar uže ime priča) ter praša Mihca po laško, koliko denarja dobi?

Mihec se odreže: Šest!

Uradnik po laški: jaz ne vem koliko je to in kaj je to?

Mihec: Šest! to je, ako pride krojač šesti dan po 1. dnevu v mesecu k vam, slabo opravi.

Uradnik: povej ti, kaj je to šest!

Mihec: Šest resnic, da se boste morali slovensko učiti, ako boste hoteli na tukajšnji pošti službovati.

Uradnik: Povejte, če ne, ne izplačam!

Mihec: Šest pa je! da veste drugače ne povem, ko slovensko šest. To je, ko bi bilo pet irredentarjev in še vi zraven, vas je skupaj šest! Ste razumeli?

Uradnik: Boste morali brez denarja oditi!

Mihec: Šest! ste čuli? Tudi, ako šestkrat v Alabardo pišete, me ne pomaže vaše blatenje. Skrumbate krote po smrdljivem blatu rijejo v podobi poštnega uradnika, kateri dopisuje Alabardi.

Uradnik: Corpo di Bacco! povej?

Mihec: Šest! To je, trgovinski bog Merkur, ekserciral te bode 6 dni pod solncem in, ako ne bodeš v šestih tednih vlnudneji z strankami, naredil bode s tabo kerta u s, kerta jh! in bodeš moral receptise skrabljati.

Te ga kapišovati?

Z Bogom. Servus!

Granata

V Tržaškem mestnem zboru tajne seje, bili sta dve prošnji na dnevnem redu. Eno je oddal g. asesor dr. Pimpah uradnik z veliko plačo, kajti on je III. asesor, da bi se mu darovala primerna svota, zakaj? za kako zaslugo? To Juri ne vgane, ako sto let tuhta. Drugo prošnjo je vložil nek Vajdoher siromak, da se mu da mala pomoč. Kako sta bili rešeni prošnji v tajnej seji, to si čestiti bralec lahko misli. Pimpah, kateri ima ogromno plačo, dobil je 500 gld.; Vajdoher, kateri še polente nema, ni nič dobil. To je logično! Kaj se bo dajalo beraču? pomoči največ potrebuje tak, ki pečenko je, tak ima potrebo, da tudi vino pije; kdor pa še polente nema, naj pije vodo, saj nič ne stane. Jezične babe govore, da je dr. Pimpah zato dobil podporo 500 gld., ker je po tržaškej okolici sitne muhe preganjal. In rés, videli so ga ljudje na Kontovelju ono nedeljo, ko je magistrat „Sokolu“ prepovedal izlet v št. Križ, kajti bal se je, da ne bi Sokoli tudi kaj muh saboj prinesli; v ta namen so bili tudi žandarji tam in so imeli vsak svoj pihalnik pri sebi, da bi muhe lovili. Ker pa ni „Sokola“ bilo, niso tudi nobene muhe vjeli; za trud pa je prejel dr. Pimpah 500 gld. Juri pripozna to, da je mestno starištvu modro ravnalo, kajti za nevredne stvari se ne trosijo kar v en dan novi ubogih davkoplačevalcev. Vajdoher pa, ki je pri zadnji volitvi cikorjo mlel za šior Poldeta in ker ni višji magistratni uradnik, ampak navaden človek, ki nema službe, odšel je z dolgim nosom. Evviva la conseguenza dei patres patriae.

RADOVEDNOST

Jože: Povedi ti meni, zakaj so na magistratovej palači vzdane tri črne kamenite table brez napisov?

Tone: Vzdali so jih zato, da bi lapidarno v nje zapisali, kdaj je Trst pod Italijo prišel.

Jože: Lej, lej no, zakaj so pa pustili železne kljuke v zidu, kjer je bila tabla društva cikorje nabita?

Tone: Kaj ti tega ne veš? ako kateri vodja cikorjašev obupa nad velikim „fiasko“, obesi se tam in mu ni treba delati dolge poti v „bošket“.

Pred g. fajmoštrom

Neka stara škaltja se je hotela mladim fantom omožiti; šla je tedaj v tarovž g. župnika za svet prašat. Župnik jej odsvetuje, rekoč, da nje starost ni za možitev. Ona: Oh! videte, Božja volja je tako! Dobro! reče g. župnik, pojdite, jaz vas ne bom več zadrževal. Čez poluleta pride zopet krmižljava babura k. g. župniku tožit, da jo tepe, da za njo ne mara. No, no, reče župnik, potrpite, je uže Božja volja tako!

Kolikor jezikov znaš — toliko ljudi veljaš

V podobah. Spisal A. Pivčanin. Številke navajajo pomen podobe.

Podoba I.

V prelepej kočiji „Narodna nemška veljava“ št. 1 sedi ponosno debeli in bogati „Nemec“ št. 2; za voznika mu je „Nemški urad“ št. 3, ki s čilo kobilico „Nemško šolo“ št. 4 veselo naprej drdra.

Pa s to čenče druge vse slepi,
Sam pa se le svojega drži,
Kar mu, kakor kaže dobro st'ri!

Podoba II.

Reven voziček „Narodna slovenska veljava na Kranjskem“ št. 1; na zadnji strani „Kranjski Slovenec“ št. 2, kateri priganja svojega še revnega konjiča „Slovensko šolo“ št. 3, ter potiska kolikor more naprej ker ima na vozu tudi prav velik in težek zaboj „Nemško šolo“ št. 4 pa gre. le počasi naprej ker sedi za vratom konjiča debeluh „Nemški urad“ št. 5, ki ga vedno nadleguje in v vožnji zadržuje.

Ta se tudi za svoj napredek trudi
Al' teška butara mu v tem ovira,
In za hrbtno vrag se mu še upira.
(Dalje prihodnjič.)

POZIVI

Novo mesto

Podpisani čutimo živo potrebo za Dolenjsko še enega tretjega časnika, kateri bi moral razpravljati ovire, katere bi se narodni edinosti stavile pri vsakej priliki.

Poznik — Slanič.

Radeče na Dolenjskem

Izmišljene telegrame, ali ne gotove vesti med villice širiti ob času volitve, najbolj je sposoben podpisani. Pripravljen je prevzeti vsako agitacijo, ktera ruši narodno disciplino, po nizkih pogojih.

Šviga Švaga,
naučitelj v Radečah.

Pod vislicami

Rabelj: Kaj želiš še na tem svetu?
Razbojnik: Da ne bi predolgo visel, ker to boli, in ne vem, če bodem mogel prenesti.

RESNICE

Goriška „Freccia“ je menda naročila pri kovaču v peklu nove škarje, s katerimi bode rezala (kakor je sama pisala) zastavo podpornega društva. Tone kovač je menda to delo prevzel ali s pogojem, da predno se bode s temi škarjami slovenska zastava rezala, da se morajo vsi nosovi goriškim irredentarijem porezati.

Kako to, da „kraški renegat“ P. ni postal še mestni starišina? Zato ker njemu je odmenjeno bolj odlično mesto, namreč: za kapovilo di Stara-gora. Njegov tajnik bode menda njegov sedanji adjutant T., da bosta tam gori krte streljala.

Uredništvo Goriške „Freccie“ je darovalo „podpornemu društvu“ 20 palang in 200 centesimi, zato ker si je isto izvolilo za svoja patrona sv. Cirila in Metoda, katera dajesta „Frecci“ obilo gradiva. Čestitamo!

Grgarski čuk je menda z svojim testamento, po svojej smrti zapustil vse svoje premoženje grgarskim rodoljubom, da si z isto zapuščino narodni dom, in ker se je tudi zapustil pokopati na grgarskim mirodvoru, da morajo priti vsi grgarski rodoljubi k pogrebu naproti do Prevalja se slovensko zastavo. Svoj spomin ima biti iz snega kakor sv. Gora visok — z napisom: tukaj počiva največi „renegat“.

Smešnice

Nek grajšček je bil vedno raztrešen; za vsako stvar, za katero se ga je vprašalo, zavrnil je taistega na svojega upravitelja. Ko ga nekoč njega zdravnik obišče ter ga praša, kako se počuti, odgovori mu ta: Poprašajte mojega upravitelja!

Nek knez je rekel svojemu ministru, ki je rad polenovke jedel: Ako boste toliko polena jedli pripetiti se zna, da postanete i vi poleno. Minister pa mu ni ostal dolžan ter mu odgovori: Ako je to mogoče, paziti morate pred *govedino* in *teletino*.

Nek napihnen častnik, šel je memo štacune, na vratih stal je uprav trgovec ter ga prašal, če proda le svojo *periko*? — Pri meni je vse na prodaj, jaz sem trgovec. Koliko pa stane? vpraša oficir. — Dva cekina. — Preveč! veliko preveč! tu mora tudi glava zraven biti? — Nu, pri vas gotovo za ambalažo — ali pa za štacunsko firmo — moja pa je še za rabo!

Lojza, posodi mi tvojega moža, da bom mojega starega ž njim razjezila?
Ana! o — tega pa ne, kajti, kar sem ti doslej posodila, vse si mi pokvarjeno vrnela.

Halt ber do! zakriči nek ponočni čuvaj nad voznikom, ki je skozi vas peljal ter ga vstavil, rekoč: Zakaj nimaš luči na vozu? O — ne de nič, reče kmet, saj je moj konj na obe očesi slep in jaz pa na eno; čemu potem luči?

Kaj ne da, dobro pojem? praša neka stara škatlja, katera je pa še vedno hotela mlada biti. E — ni tako slabo! pa pride lahko slabo tistemu, ki vas posluša.

Kočjaž stopi k gospodu v gostilno, katerega je čakal, rekoč: Gospod! konji so uže požrli, če ste vi tudi, lahko se odpeljemo.

„Juri s pušo“ piše. G. A. Z. Vransko: ne moramo priobčiti, ker nam niste znani. Pisava Vaša se nikakor z poemom ne vjema. — G. M. Zagorje: vse v redu, hvala, da ste nam zdravi. — G. A. B. v K.: hvala, da ste nas označili o stvari. G. V. G. v P.: hvala, prej ko se vidimo naznanim, pridem z balonom. — G. A. G. v B.: zdaj smo prepozno dobili, sledi drugi teden pismo. Vinskimol: Bog Te živi! G. L. H. v C.: pravila obrtniškega društva pričakujem, ko jih dobim, precej odpošljem. — G. K. v D.: kaj se je Vam pero pošušilo, ali je črnila zmanjkalo. G. I. iz D. pri L.: prikažite se enkrat.

Agencija za posredovanje

služeb in stanovanj

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaje hiše pod najugodnejimi pogodbami. 24—15
Piazza Ponterosso N.ro 2, I. nadstropje.

Optične in telegrafične vrstno električno gonilno in premakljive baterije deluje podpisani — ter venim predstojnikom in novejši iznajdene strelo vršeno bode točno in v

aparate — kakor vsako napravo, stroje, stalne za hiše in zdravnike izosobito priporoči eerkšč. duhovščini svoje najvode. Vsako naročilo iznajkrajšem času.

ALOJZ TOMMASINI

24—9 Trst, Via S. Lazzaro N. 2020.

Podpisani priporoča slav. p. n. občinstvu svojo gostilno

„K SLONU,“

Na razpolago ima dobra vina in pivo po primernej nizkej ceni; kuhinja je izborna in postrežba točna. — Nadja se obilnega pohajanja od Slovencev I. MAVER.

Za vsakovrstno počivo priporoča podpisani svojo obširno

PEKARIJO

19 — NA GRETI — 19

V zalogi ima na prodaj vsakovrstne moke. Prezimlje v domačo peko: potice, pinee, presnice in enake izdelke. Vsako naročilo se izvrši hitro in točno. Drag. Gruden.

Podpisani gostilničar priporoča svojo pred kratko časa odprto gostilno

ZUR STADT WIEN

Piazza della Caserma

v kateri ima mnogovrstna najboljša vina in ukusno pivo, ter izvrstno kuhinjo z dobro in točno postrežbo. I. Peterlin.

Lira in cvetje

zbirka vsakovrstnih pesnij dobi se pri našem uredništvu po 60 kr. franko na dom.

Dobro znana pekarija Josipa Selesa

»Via dell'Acquedotto« ima vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh. — Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za »ohceti« itd.

Jurjev koledar Zabavno-ilustrovani

KOLEDAR

izide meseca septembra in bo stal le 55 soldov.

Ivan Dolinar - izdatelj.

Filijalka v Trstu c. kr. priv. avstrijs. kredit-zavoda

za trgovino in obrt. Novci za vplačila

- v bankah pri 24—15
- 4-dnevni odkaz 3%
- 8-dnevni odkaz 3 1/4%
- 30-dnevni odkaz 3 1/2%
- v napoleonidih pri
- 30-dnevni odkaz 3%
- 3-mesečni odkaz 3 1/4%
- 6-mesečni odkaz 3 1/2%

Okrožni odtel v bankah 2 1/2% kamate na vsako vsoto, a v napoleonidih brez kamat.

Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grac, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez stroškov.

Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako vnovčenja kuponov pri 1/8% provizijona. **Provizija** na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/2% provizije za 3 mesece. Na efekte 6% letnih kamatov od zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja. V TRSTU, 1. junija 1885.

Najsolidnejša tiskarna

v Trstu

C. AMATI-JA sinov

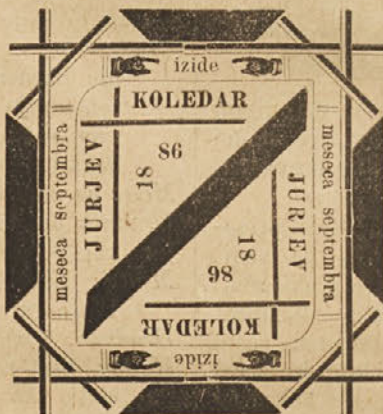
Via della Zonta št. 7.

Priporoči se slavnemu p. n. občinstvu za vsakovrstna tiskarska dela. Preskrbljena z modernimi črkami in najnovejšimi tiskarskimi stroji; izvršuje vsa dela prav ukusno po nizkej ceni. Prodaja vsakovrstnih tiskanic tudi za cerkveno in trgovinsko rabo. Vsako delo na deželo bodi si za veselice, plakate, vabila, v raznih jezikih izvrši točno in ukusno.

Anton Bonné

krojaški mojster

TRST — Piazza S. Caterina 1 — TRST odlikovan z sctinjo na razstavi leta 1882. v Trstu, izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovejšem kroju in primernej ceni. V svojej zalogi ima na razpolago najbolje blago iz prih českih in drugih tovarn. Naročila na deželi izvrši točno v najkrajšem času. Priporoči se čč. duhovščini in drugim rodoljubom za obilna naročila. — 12-4

frišnega sadja

Via S. Giovanni, prodaja izvrstne pomodoro kilo po kr.: 14-36, krompir 12, grah frišni 24, mandarini 2 in banane 10 k. kom., pavova peresa za nakit 24 kr. dvanaajstina. Vsak dan prevzame naročila za odpošiljatev sadja, rib in zelenja od 5 kilgr dalje po primernej ceni. Ambalaža in odpošiljatev sta prosti stroškov.

Polli i sin

Trst-Grac.

POZOR PROTI PONAREJENJU

VLAHOV

lek

odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od združenih držav Ameriskih. Dosežni uspeh: vsakoršna nerazpoložnost, neprebojnost, kolika, gliste, krvavica (hemoroide), povračljive mrzlice, vodenica, pravnica, lenost, slabost, čiščenje krvi. Čisti polagoma in okrepuje zdravje. Z vsako steklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

NB. Pozor proti ponarejenju!

Da bi dobivanje leka olajšal, zalaga ž njim izdelovatelj vse kavane, mirodilnice, sladčarije in likerije v glavnih mestih po celem svetu.

Tvornica: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu: Via S. Lazzaro 1.

POZOR PROTI PONAREJENJU

Romano Vlahov lek odlikovan 1864 v Kalkuti

Romano Vlahov lek odlikovan 1894 v Kalkuti

F. Raffaelli, knjigotržec na borznem trgu, priporoča slovenskemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih knjig. Tudi se dobi nedavno izašla knjiga „Slavia Italiana“ po gl. 1.20 zv. „Lira in Cvetje“ po 55 kr. in druge zabavne in poučljive knjige več jezikov.

NB. Na „Jurjev koledar“ se more naročiti pri našem uredništvu. — „Lira in Cvetje“ se dobi tudi pri knjigotržcu Raffaelli-u, Borsni trg.

Illustrirte WELTGESCHICHTE

Begründet von **Otto von Corvin und Fr. W. Held.**

Zweite gänzlich umgearbeitete Auflage.

Mit 2500 Abbildungen, 90 Tontafeln, 19 Karten etc.

Zu beziehen in 4 Ausgaben:

1. In 142 Lieferungen à 50 Pf.
2. In 24 Abteilungen à 3 M.
3. In 8 Bänden geheftet M. 69. 50.
4. In 8 Bänden eleg. gebunden M. 82. 00.

Prospekte werden überallhin gratis und portofrei gesandt.

Bestellungen auf das Werk nehmen entgegen alle Buchhandlungen sowie auch die Verlagsbuchhandlung.

Leipzig. Berlin.

Verlag von Otto Spamer